

മുൻകാലം

വചന വിച്ചിത്രം

മുൻകാലം അഞ്ചാം ഏതായർ

ലുക്കോ 12,22-34

ആരംപുർണ്ണമായ ജീവിതത്തിന്
കർത്താവ് കാണിക്കുന്ന രണ്ട് മാർഗ്ഗങ്ങൾ;
1. ആകുലതകളെ അകറ്റിപ്പിരത്തുക;
2. മെദ്ദവപരിപാലനയിൽ ആശ്രയിക്കുക

ആകുലതകളെ അകറ്റിനിർത്തി ദൈവപരിപാലനയിൽ ആശ്രയിക്കുന്നോൾ സംഭവിക്കുന്ന അനുഗ്രഹങ്ങളെ കുറിച്ചുള്ള കർത്താവിൻ്റെ പഠനങ്ങളാണ് പി.ഐക്കാ സുവി ശേഷകൾ തന്റെ 12-ാം അഥവായത്തിൽ അവതരിപ്പിക്കുന്നത്. ആധുനികമനുഷ്യർ ആയുസ്ത്രത്തെ ഒടുങ്ങുന്നുണ്ടെങ്കിൽ അതിനുള്ള പ്രധാനബേം കാരണം അവരുൾ ആകുലതകൾ തന്നെയാണ്. സഭാപ്രസംഗകൾ ചോദിക്കുന്ന ഏറ്റവും പ്രധാനബേം ചോദ്യ ആളിലൊന്ന് ഇപ്രകാരമാണ്;

“പുർമ്പ്രയത്തം കൊണ്ടും അധ്യകാരത്തിലും വിലാപത്തിലും ആകുലതയിലും രോഗത്തിലും അസംരൂപതയിലും താഴ്ലിനീകിയ ജീവിതം കൊണ്ടും അവനെന്നു പ്രയോജനം?” (സഭാ 5,17).

എത്രയോ സത്യമാണിത്! സഭാപ്രസംഗകൾ ആകുലതയെ ഉൾപ്പെടുത്തിയിരിക്കുന്ന ശണം നോക്കുക; “ആകുലത - അധ്യകാരം, വിലാപം, രോഗം, അസംരൂപത.” ആകുലതയിൽക്കൂടുതലും ഏതാനും ചില പരുയങ്ങൾ സമ്മാനിക്കാൻ സാധിക്കുമെങ്കിൽ മുത്താക്ക തന്നെയാണ് സമ്മാനിക്കാനുള്ളതും. ചുരുക്കത്തിൽ, ആകുലത അധ്യകാരം സമ്മാനിക്കുന്ന വയാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് കർത്താവ് പറിപ്പിക്കുന്നത്;

“ആകുലരാകുന്നതുകൊണ്ട് ആയുസ്സിന്റെ ദൈവശ്വര്യം ഒരു മുഴംകുടി നീട്ടാൻ നിങ്ങളിൽ ആർക്കു സാധിക്കും? ഏറ്റവും നിസ്പംശാരമായ മുതുപോലും ചെയ്യാൻ നിങ്ങൾക്കു കഴിവില്ലെങ്കിൽ മറുള്ളവയെഴുറി ആകുലരാകുന്നതെന്തിന്?” (ലുക്കാ 12,25-26).

ആകുലതയുടെ പുറകെ യാത്ര ചെയ്യുന്നവരാണ് ദൈവത്തെയും സഹോദരങ്ങളും പറിക്കാനും കമാളിപ്പിക്കാനും പരിശേമിക്കുന്നത്. നാളെയ കുറിച്ചുള്ള ആകുലതയിൽ മുന്നെത്തെ ആയുസ്സിനെ നശിപ്പിച്ച് നാളെങ്കൂടുതൽ വേണ്ടി സന്ധാരം സ്വരൂക്കുട്ടാൻ അഥവാ നികുകയാണ് ആകുലതയെ നേണിയെടുന്നവർ. അതിനുള്ള ഏറ്റവും നഘ്ന ഉദാഹരണമാണ് അനന്തരാസും സഹിയയും.

അനന്തരാസ് എന്നൊരാളും അവൻഡോ ഭാര്യ സഹീറായുംകുടുംബത്തെളുടെ പുന്നവിറ്റു. നാളെയ കുറിച്ചുള്ള ആകുലതയാൽ വിലയുടെ ഒരു ഭാഗം അവൻഡോ ഭാര്യയുടെ അഭിവോദ മാറ്റിവച്ചു. ഓക്കി അശ്വസ്തോലൻമാരുടെ കാൽക്കൽ സമർപ്പിച്ചു. തങ്ങളുടെ സന്ധാരങ്ങളും എല്ലാവരുടെയുമായി കാണുന്ന കാലഘട്ടമാണ് ആദ്യമകേക്കുന്നത് എന്ന് ചാർക്കണം. അവരുടെ സമർപ്പണം കാണുന്ന പത്രോസ് അനന്തരാസിനേം ചോദിച്ചു;

“അനന്തരാസേ, പരിശുദ്ധയാത്മാവിനെ വണിക്കാനും പുന്നവിന്റെ രംഗം മാറ്റിവയ്ക്കാനും സാത്താൻ നിന്റെ ഷൃംഖലയെത്തു്? പുന്നവും നിന്റെ

മുൻകാലം / ജീവിതം / ലുക്കാ 12,22-34

സ്വന്തമായിരുന്നില്ലോ? വിറ്റു കിട്ടിയതും നിംബൻ അധിനിക്ഷയിലായിരുന്നില്ലോ? ഈ പ്രവൃത്തി ചെയ്യാൻ നിന്മ പ്രേരിപ്പിച്ചതെന്നാണ്? നീ വ്യാജം പറഞ്ഞത് മനുഷ്യനോടും ദൈവത്തോടാണ്.”

ഈ വാക്കുകേട്ട അനന്തരാസ് തർക്കശണം നിലത്തുവീണു മരിച്ചു. കുറിച്ച് കഴിഞ്ഞ ഷ്ടോൾ അനന്തരാസിന്റെ ഭാരം അവിടേയ്ക്ക് വന്നു. നടന്നതൊന്നും അവശ്യ അഭിജ്ഞത്തിരുന്നില്ല. അവളെ കണ്ണ തത്ക്കശണം പത്രോസ് അവളോടു ചോദിച്ചു;

“ഈ തുകയ്ക്കുതനെന്നയാണോ നിങ്ങൾ പറഞ്ഞു വിറ്റത്?”

സഹീറ പറഞ്ഞു;

“അതേ, ഈ തുകയ്ക്കുതനെ...”

ഈ കേട്ട പത്രോസ് അവളോട് പറഞ്ഞു;

“കർത്താവിംബൻ ആത്മാവിനെ പരിക്ഷിക്കാൻ നിങ്ങൾ ഉത്തുചേരുന്നതും? ഈതാ, നിംബൻ ഭർത്താവിനെ സംസ്കരിച്ചുവരുടെ കാലാച്ച വാതിലിനു പുറത്തു കേൾക്കാം. അവർ നിന്മയും കൊണ്ടുപോകും.”

തൊട്ടട്ടുത്ത നിമിഷം അവശ്യ അവബന്ധി കാൽക്കൽ മരിച്ചുവീണു. ചെറുപ്പക്കാർ അക്കത്തു പ്രവേശിച്ചുശ്ടോൾ അവശ്യ മരിച്ചുകിടക്കുന്നതു കണ്ടു. അവർ അവളെ എടുത്തുകൊണ്ടുപോയി ഭർത്താവിനു സമീപം സംസ്കരിച്ചു (അഥ 5,1ff).

നോക്കുക, സ്വന്തിനോടുള്ള അമിതമായ ആവേശം, നാളെയകുറിച്ചുള്ള ഉർക്കണ്ണ നാശത്തിന് കാരണമാകുന്നത്. കർത്താവ് ആകുലതയെ കുറിച്ച് പരിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള കാരണവും സ്വന്തിന്റെ ക്ഷണിക്കതയെ കുറിച്ച് ഭോഷനായ ധനികൾ മനസിലാക്കി കൊടുക്കുന്നോണ്. നമ്മുടെ ആകുലതയുടെ ദ്രോഢാന്തങ്ങൾ തന്നെയാണ് ക്രിസ്തുവും വിചിത്രനിഷ്ഠാളാക്കുന്നത്; ജീവനും ശരീരവും.

“ഈ നിങ്ങളോടു പറയുന്നു, എന്തു ഭക്ഷിക്കും എന്നു ജീവനെപ്പറ്റിയോ എന്തു ധരിക്കും എന്നു ശരീരത്തെപ്പറ്റിയോ നിങ്ങൾ ആകുലരാകേണ്ടോ. എന്തെന്നാൽ, ജീവൻ ക്രൈസ്തവത്തിനും ശരീരം പസ്തത്തിനും ഉപരിയാണ്” (ലുക്കാ 12,22-23).

നാളെ എന്തു ഭക്ഷിക്കും? നാളെ എങ്ങനെ ജീവിക്കും? ഈ രണ്ട് വിഷയങ്ങൾ തന്നെയാണ് ആകുലതകളുടെയും അസ്വധമതകളുടെയും കാരണം. അതുകൊണ്ടുതന്നെ നാളെ എങ്ങനെ ജീവിക്കും എന്ന് ആകുലപ്പെടുന്നതുകൊണ്ട് ഇന്നെത്ത ജീവിതം അനുശ്രദ്ധിപ്പിക്കാൻ നാം മാനുപോകുന്നു. ചുരുക്കാൻിൽ, നാളെ എന്തു ഭക്ഷിക്കും, നാളെ എങ്ങനെ ജീവിക്കും എന്ന് ആകുലപ്പെടാതെ ജീവിക്കണമെക്കിൽ അടിസ്ഥാനപരമായി നമ്മിൽ തളിരിട്ടെന്ന നമ പരിശുഖാത്മാവിന്റെ ഭാന്മായ, “പ്രത്യാശ” എന്ന പുണ്യമാണ്. വി.പത്വോസ്സീഹി ഭോമകാർക്കെഴുതിയ ലേവന്തതിൽ ക്രിത്യമായി പറയുന്നുണ്ട്;

“പ്രത്യാശയിലാണ് നാം രക്ഷപ്പാവിക്കുന്നത്...” (ബോം 8,24).

ക്രിസ്തുവിനെ വ്യക്തിപരമായി അനുഭവിച്ചിരിയുകയും, അനുഭവിച്ചിഞ്ചു ക്രിസ്തുവിന് ഭേദം ജീവിതം മാറ്റിവയ്ക്കുകയും ചെയ്ത വലിയ വിശ്വബന്ധം വാക്കുകൾ എന്തെന്നും അനുശ്രദ്ധിപ്പിക്കാണ്. രക്ഷ പ്രത്യാശയിലാണ്. ഈന് പ്രത്യാശയില്ലാത്തവരാണ് ആകുലതയിൽ വസിക്കുന്നത്. എന്തു ഭക്ഷിക്കും എന്ന് ധരിക്കും എന്ന് ചോദിച്ചു ജീവിതെന്ന വ്യർത്ഥ മാക്കി കളയുന്നവരും ഈ കുട്ടർ തന്നെയാണ്. തെസലോണിക്കാർക്കെഴുതിയ ലേവന്തതിൽ മരണത്തെയും ഉത്മാനത്തെയും കുറിച്ച് ശ്രീഹി പറയുന്നത് ഇപ്പകാരമാണ്;

“സഹോദരരേ, പ്രത്യാശയില്ലാത്ത മറ്റുള്ളവർ ചെയ്യുന്നതുപോലെ നിങ്ങൾ ദുഃഖിക്കാതിരിക്കാൻ...” (1 തെസ 4,13).

മരണത്തെയും ഉത്മാനത്തെയും കുറിച്ചാണ് ശ്രീഹി പരിപ്പിക്കുന്നതെങ്കിലും വരികൾക്കിടയിലും വായിക്കുന്നോൾ ഒന്നു മനസ്സിലാക്കും; “ദുഃഖം സംഭവിക്കുന്നത് പ്രത്യാശയില്ലാത്തവർക്കാണ്.” പ്രത്യാശയുടെ അഭാവം എന്തെന്നും അകുലതയിലേയ്ക്കും നയിക്കുന്നു. എക്കിൽ, ഇതിന്റെ മറ്റ്

എറ്റവും, “പ്രത്യാശ ദുഃഖങ്ങൾക്ക് ഫുശർ സ്റ്റോസ്കും ആകുളതയ്ക്ക് അന്ത്യക്രിയയും ചെയ്യും!”

പകലിന്റെ മകളായി ജീവിക്കാൻ വിജിക്കാഷ്ടിക്കുന്ന കണ്ണാലികരുടെ അടുത്ത് പരലോസ്ട്രീഹി ഓർമ്മപദ്ധതുന്നത് ഇപ്പൊരമാണ്;

“പകലിന്റെ മകളായ നമുക്കു വിശ്വാസത്തിലെറ്റും സ്നേഹത്തിലെറ്റും കവചവും രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശയാകുന്ന പടത്താപ്പിയും ധരിച്ചു സുഖോധമുള്ള പരായിരിക്കാം” (1 തെസ 5,8).

രക്ഷയുടെ പ്രത്യാശയാകുന്ന പടത്താപ്പി... പടത്താപ്പി അണിയുന്നത് ശിരസിലാണ്. ഒരു വ്യക്തിയുടെ ശരീരത്തിലെ ഏറ്റവും പ്രധാനപ്പെട്ട ഭാഗം ശിരസാണ്. മറ്റ് ഏത് ശരീരഭാഗത്തിന് ഭേദം വന്നാലും കുറച്ചും കുറവി ജീവിക്കും. എന്നാൽ, ശിരസിന് ഏതെങ്കിലും സംഭവിച്ചാൽ ആ വ്യക്തി അധികം സമയം ജീവിക്കില്ല. അതുകൊണ്ട് യുഖത്തിന് പോകുന്നവൻ ശിരസിലാണിയുന്ന പടത്താപ്പി തന്റെ ജീവനുള്ള സംരക്ഷകകവചമായി ടാണ് അണിയുന്നത്. എങ്കിൽ, “പ്രത്യാശയാകുന്ന പടത്താപ്പി...” ഒരു സുചനയാണ്. നിന്റെ ജീവിതത്തെ സംരക്ഷിക്കുന്നതും പോറ്റുന്നതും പ്രത്യാശയാണ് എന്നുള്ള സുചന. അതുകൊണ്ടാണ്, ഭോമകാർക്കെഴുതിയ ലേവന്തതിൽ വി.പരലോസ്ട്രീഹി ഇപ്പൊരം പറഞ്ഞ് വയ്ക്കുന്നത്;

“പ്രത്യാശ നമു നിരാശരാക്കുന്നില്ല” (ഭോമ, 5,5).

“പഴകിപ്പാകാരം
പണസ്ത്രികൾ
കരുതിവയ്ക്കുവിൻ...”
ആഞ്ചപരിശാഖാബന്ധം
സമയമാണിന്

ഈ ലോകത്തിലെ മകൾ അന്വേഷിക്കുന്നത് എന്നാണെന്ന് വ്യാവ്യാമിക്കാൻ ക്രിസ്തു ആഗ്രഹിക്കുന്നുണ്ട്. അവ; ഭക്ഷണം, ശരീരം, ജീവൻ, വസ്ത്രം എന്നീവയാണ്. എന്നാൽ, ഭൗമകൾ അന്വേഷിക്കേണ്ട വസ്തുതയെക്കുറിച്ചും കർത്താവ് പറിപ്പിക്കുന്നുണ്ട്; അത്, “നിങ്ങൾ അവിടുതെ രാജ്യം അന്വേഷിക്കുവിൻ” (ലുകാ 12,31) എന്നുള്ള താണ്. എന്നാൽ, ഈ നമ്മളിൽ സംഭവിക്കുന്നത്, ക്രിസ്തു എന്ന് അന്വേഷിക്കാൻ പറഞ്ഞോ, അത് അന്വേഷിക്കാൻ നമുക്ക് സമയമില്ല; എന്ന് അന്വേഷിക്കരുതെന്ന് പറഞ്ഞോ, അതിന്റെ പുറകെ അത് സ്വന്മാക്കാൻ നേട്ടോടമോടുകയാണ്.

കർത്താവ് എന്ന് അന്വേഷിക്കരുതെന്ന് പറഞ്ഞോ, അതിനുള്ള കാരണവും ക്രിസ്തു കുറിച്ച് വയ്ക്കുന്നുണ്ട്; “നിന്റെ നിക്ഷേപം എവിടെയോ അവിട നിന്റെ ഘൃതയവും (ലുകാ 12,34).” ചുരുക്കത്തിൽ, നിന്റെ നിക്ഷേപങ്ങൾ ഭക്ഷണം, ശരീരം, ജീവൻ, വസ്ത്രം എന്നീവയാണെങ്കിൽ നിന്റെ ഘൃതയവും ഇവിട തന്നെയായിരിക്കും. എന്നാൽ, ക്രിസ്തു വിന്റെ ആഹ്വാനപ്രകാരം ഭൗമത്തിന്റെ രാജ്യമാണ് അന്വേഷിക്കുന്നതെങ്കിൽ നമുടെ ഘൃതയവും നിക്ഷേപവും അവിടെയായിരിക്കും!

“പ്രത്യാശയുള്ളവർ¹
അവിടുന്ന പരിശുദ്ധിനായിരിക്കപ്പെടുത്തുപാശല
തന്നെത്തന്ന വിശുദ്ധിനാക്കുന്നു.”

1യേഡ 3,3

ഫ്രാ. ജോബി മേനോൻ
+91 9447777931